

Dziennik Urzędowy L 271

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47

19 sierpnia 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/2004 z dnia 13 sierpnia 2004 r. dotyczące nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania kwoty cła tymczasowego nałożonego na przywóz tereftalanu polietylenu pochodzącego z Australii i Chińskiej Republiki Ludowej oraz zakończenia postępowania antydumpingowego w sprawie przywozu tereftalanu polietylenu pochodzącego z Pakistanu oraz zwolnienia kwot zabezpieczonych z tytułu nałożenia tymczasowych opłat celnych 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1468/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 18
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1469/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1555/96 odnośnie do wartości progowych dodatkowych należności na jabłka 20
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1470/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 r. ustalające, na rok gospodarczy 2004/2005, kwoty pomocy dla uprawy winogron przeznaczonych do produkcji niektórych odmian suszonych winogron oraz pomocy do przesadzania winnic dotkniętych filokserą 22
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1471/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 r. dotyczące zmiany załącznika XI rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady Europy, odnoszącego się do importu produktów ze zwierzyny płowej z Kanady i Stanów Zjednoczonych ⁽¹⁾ 24
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1472/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 r. dotyczące zmiany rozporządzenia (WE) nr 1874/2003 zatwierdzającego programy krajowej kontroli scrapie określonych Krajów Członkowskich i określającego dodatkowe gwarancje oraz uznającego odstępstwa dotyczące programów hodowlanych, mających na celu przeciwdziałanie TSE u owiec, zgodnie z decyzją 2003/100/WE ⁽¹⁾ 26
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1473/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 r. ustalające pomoc do składowania nieprzetworzonych rodzynek i suszonych fig na rok gospodarczy 2003/2004 ... 28
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1474/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym 29

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1475/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 596/2004 w sprawie zmian w systemie pozwoleń na wywóz w sektorze jaj	31
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1476/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 97/2004 zawierające sprostowanie rozporządzeń (WE) nr 2281/2003 i (WE) nr 2299/2003 ustalających cenę nieodziarnionej bawełny na rynku światowym	33
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1477/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz cukru trzcinowego w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i porozumień preferencyjnych	34
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1478/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 872/2004 dotyczące dalszych środków ograniczających w odniesieniu do Liberii	36

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2004/600/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 4 sierpnia 2004 r. przyjmująca zobowiązania zaproponowane w związku z postępowaniem antydumpingowym, które dotyczy przywozu tereftalatu polietylenowego pochodzącego między innymi z Australii	38
---	----

2004/601/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 18 sierpnia 2004 r. dotycząca spisu potencjału produkcji wina sporządzonego przez Republikę Słowenii zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1493/1999 (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3121)	40
---	----

2004/602/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 18 sierpnia 2004 r. dotycząca spisu potencjału produkcji wina sporządzonego przez Republikę Słowacką zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1493/1999 (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3123)	41
---	----

2004/603/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 18 sierpnia 2004 r. dotycząca spisu potencjału produkcji wina sporządzonego przez Republikę Malty zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1493/1999 (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3130)	42
--	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1458/2004 z dnia 16 sierpnia 2004 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym (Dz.U. L 269 z 17.8.2004)	43
--	----

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1467/2004

z dnia 13 sierpnia 2004 r.

dotyczące nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania kwoty cła tymczasowego nałożonego na przywóz tereftalanu polietylenu pochodzącego z Australii i Chińskiej Republiki Ludowej oraz zakończenia postępowania antydumpingowego w sprawie przywozu tereftalanu polietylenu pochodzącego z Pakistanu oraz zwolnienia kwot zabezpieczonych z tytułu nałożenia tymczasowych opłat celnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji, przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. ŚRODKI TYMCZASOWE**

- (1) Dnia 19 lutego 2004 r., zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 306/2004⁽²⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem tymczasowym”), Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz na teren Wspólnoty tereftalanu polietylenu (zwanego dalej „PET”) pochodzącego z Australii, Chińskiej Republiki Ludowej i Pakistanu (zwanymi dalej „rozpatrywanymi krajami”).
- (2) Przypomina się, że okres postępowania wyjaśniającego dotyczącego dumpingu i szkody trwał od 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2003 r. Badanie tendencji istotnych dla analizy szkody obejmowało okres (zwany dalej „rozpatrywanym okresem”) od 1 stycznia 1999 r. do końca okresu postępowania wyjaśniającego.

2. RÓWNOLEGLA PROCEDURA WYJAŚNIAJĄCA

- (3) Przypomina się, że przegląd tymczasowy dotyczący przywozu PET pochodzącego z Republiki Korei i Tajwanu wszczęto opublikowaniem ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* 22 maja 2003 r.⁽³⁾

3. PÓŹNIEJSZA PROCEDURA

- (4) Po nałożeniu tymczasowego cła na przywóz PET z rozpatrywanych krajów wszystkim stronom ujawniono fakty i ustalenia, na których oparto tymczasowe rozporządzenie. Wszystkim stronom przysługiwało prawo do składania, w określonym terminie, oświadczenia w odniesieniu do tych informacji.
- (5) Niektóre zainteresowane strony przedłożyły wyjaśnienia na piśmie. Strony, które tego zażądały, otrzymały możliwość złożenia ustnych wyjaśnień. Komisja zdobyła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za konieczne. Ustne i pisemne wyjaśnienia przedłożone przez strony zostały zbadane i tymczasowe ustalenia odpowiednio zmodyfikowano w przypadku, gdy uznano to za stosowne.
- (6) Służby Komisji dodatkowo ujawniły wszystkie istotne fakty i ustalenia, na podstawie których Komisja zamierzała zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych z tytułu cła tymczasowego. Zainteresowanym stronom przysługiwało prawo składania, w określonym terminie, oświadczeń w odniesieniu do ujawnionych faktów. Wyjaśnienia zgłoszone przez strony ustnie i pisemnie zostały rozpatrzone i wniosek dotyczący ostatecznego cła antydumpingowego odpowiednio zmodyfikowano w przypadku, gdy uznano to za stosowne.

B. ROZPATRYWANY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

- (7) Przypomina się, że rozpatrywany produkt określono w motywie 14 tymczasowego rozporządzenia jako tereftalan polietylenu o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej, według normy ISO 1628-5, a obecnie według kodu CN 3907 60 20 i pochodzący z rozpatrywanych krajów.
- (8) Ponadto w motywie 18 rozporządzenia tymczasowego oświadczone, że Komisja stwierdziła, iż zarówno PET produkowany przez przemysł Wspólnoty i sprzedawany na rynku Wspólnoty, jak również PET produkowany w rozpatrywanych krajach i wywożony do Wspólnoty stanowią podobne produkty, ponieważ nie stwierdzono między nimi żadnych różnic ani jeśli chodzi o podstawowe cechy fizyczne i chemiczne, ani o zastosowanie istniejących różnych typów PET.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.03.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 120 z 22.5.2003, str. 13.

- (9) Wobec braku uwag dotyczących definicji rozpatrywanego produktu i produktu podobnego niniejszym zatwierdza się treść i wnioski motywów 14 i 18 rozporządzenia tymczasowego.

C. DUMPING

1. METODOLOGIA OGÓLNA

- (10) Metodologia ogólna, którą zastosowano w celu ustalenia, czy przywozy rozpatrywanego produktu na teren Wspólnoty są przywozami dumpingowymi, została opisana w motywach od 19 do 34 rozporządzenia tymczasowego.

1.1. Wartość normalna

- (11) Wobec braku uwag, zatwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące wartości normalnej określonej w motywach od 20 do 27 rozporządzenia tymczasowego.

1.2. Cena eksportowa

- (12) Kilka przedsiębiorstw utrzymywało, że kursy wymiany walut, którymi Komisja posłużyła się przy dokonywaniu tymczasowych ustaleń, były nieprawidłowe, nie pochodziły z wiarygodnego publicznego źródła, podczas gdy, ich zdaniem, powinny pochodzić z oficjalnego, potwierdzonego źródła.
- (13) Po starannym zbadaniu i weryfikacji tych zarzutów znaleziono kilka błędów w kursach wymiany walut zastosowanych przez Komisję w trakcie dokonywania tymczasowych ustaleń. Skorygowano zatem obliczenia w oparciu o średnie miesięczne kursy wymiany opublikowane przez: i) Komisję dla wszystkich kursów przeliczeniowych z udziałem euro (EUR); ii) Federalny Bank USA dla wszystkich kursów przeliczeniowych z udziałem dolara amerykańskiego, chińskiego yuana (CNY) i dolara Hongkongu (HKD); oraz iii) Bank Chin dla kursów przeliczeniowych z udziałem HKD i CNY. Podobnie jak w przypadku obliczeń dla tymczasowych ustaleń, zastosowano kursy wymiany w oparciu o średni miesięczny kurs wymiany obowiązujący w miesiącu wystawienia faktury sprzedaży.

1.3. Porównanie

- (14) Wobec braku uwag dotyczących podstaw porównania wartości normalnej i cen eksportowych zatwierdza się motyw 30 tymczasowego rozporządzenia.

1.4. Margines dumpingu

- (15) Wobec braku uwag zatwierdza się motyw 31 do 34 tymczasowego rozporządzenia, dotyczące metod obliczania marginesu dumpingu.

2. AUSTRALIA

- (16) Tylko jeden z dwóch kooperujących eksporterów zgłosił zarzuty wobec zastosowania środków tymczasowych.

2.1. Wartość normalna

- (17) Wobec braku uwag zatwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące wartości normalnej przedstawione w motywie 36. rozporządzenia tymczasowego.

2.2. Cena eksportowa

- (18) Wobec braku uwag innych niż wymienione w motywach 12 i 13 zatwierdza się metodologię określoną w motywie 37 rozporządzenia tymczasowego.

2.3. Porównanie

- (19) Jeden producent będący równocześnie eksporterem twierdził, że dokonując tymczasowych ustaleń, Komisja nie uwzględniła różnych świadczeń związanych z pomocą techniczną udzielaną po sprzedaży oraz kosztów marketingu. Zarzut dotyczący pomocy technicznej został uznany po weryfikacji zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. h) rozporządzenia podstawowego. Zarzut dotyczący kosztów marketingu został uznany po weryfikacji zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego.

2.4. Margines dumpingu

- (20) Wobec braku uwag, niniejszym zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 39 do 41 rozporządzenia tymczasowego, dotyczące metod obliczania marginesu dumpingu.
- (21) Ostateczne marginesy dumpingu wyrażone w formie odsetka przywózowej ceny cif na granicy Wspólnoty wynoszą:

— Leading Synthetics Pty Ltd: 7,8 %

— Novapex Australia Pty Ltd: 15,9 %

— Pozostały margines dumpingu: 15,9 %.

3. PAKISTAN

(22) Dwóch kooperujących eksporterów złożyło skargi dotyczące zastosowania środków tymczasowych, twierdząc, że nie powinni być uważani za dwie odrębne aczkolwiek wzajemnie powiązane strony, lecz, zważywszy na ich wzajemne relacje, za jednego eksportera i że wobec tego należy dokonać tylko jednego obliczenia wielkości dumpingu.

(23) Wniosek ten dokładnie przeanalizowano w oparciu o argumenty przedstawione przez tych eksporterów w nawiązaniu do ustaleń tymczasowych.

(24) Stwierdzono, że szczególne cechy relacji pomiędzy tymi przedsiębiorstwami oraz ich bardzo ściśle wzajemne powiązania w działaniu sprawiały, że ich pozycja różniła się od typowej sytuacji dwóch powiązanych ze sobą przedsiębiorstw. W szczególności wzięto pod uwagę znaczące powiązania finansowe i inne pomiędzy tymi eksporterami, fakt, że sprzedają rozpatrywany produkt pod tą samą marką, zajmują te same pomieszczenia biurowe i posiadają wspólną organizację oraz dział marketingu. Ponadto zatrudniają w większości ten sam personel oraz dyrektorów i mają wspólny plan produkcji. Połączenie wszystkich tych elementów daje wystarczające podstawy, aby, w tych okolicznościach, potraktować tych dwóch eksporterów nie jako dwa odrębne przedsiębiorstwa, lecz jako jednego eksportera w pakistańskiej branży PET. Zatem, zważywszy na wszystkie te okoliczności, skargę uznano.

3.1. Wartość normalna

(25) Wobec powyższego zastosowano ogólną metodologię dla jednego eksportera wyjaśnioną w motywach 20 do 34 rozporządzenia tymczasowego, a metodologię wyjaśnioną w motywach 43 do 44 zrewidowano.

(26) Po pierwsze, komisja ustaliła, czy całkowita wielkość sprzedaży na rynek krajowy eksportera jest reprezentatywna w stosunku do całkowitej wielkości sprzedaży na rynek Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sprzedaż na rynek krajowy jest reprezentatywna, kiedy całkowita wielkość sprzedaży na rynek krajowy każdego eksportera wynosi co najmniej 5 % jego całkowitej wielkości sprzedaży na rynek Wspólnoty.

(27) Następnie Komisja określiła typy PET, których sprzedaż na rynek wewnętrzny była ogólnie reprezentatywna i

które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi przez wyłącznego eksportera na rynku Wspólnoty.

(28) Dla każdego typu PET sprzedawanego przez eksportera na rynku wewnętrznym i bezpośrednio porównywalnego z typem wywożonym do Wspólnoty ustalano, czy sprzedaż wewnętrzna jest wystarczająco reprezentatywna z punktu widzenia art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż na rynku wewnętrznym danego typu PET uznawano za reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość jego sprzedaży na rynku wewnętrznym w okresie postępowania wyjaśniającego stanowiła 5 % lub więcej całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego typu PET na rynku Wspólnoty.

(29) Badano również, czy sprzedaż na rynku wewnętrznym każdego typu PET odbywała się w trybie zwykłego obrotu handlowego, ustalając proporcję przynoszącej zysk sprzedaży danego typu PET dla nabywców niezależnych zgodnie z motywami 23 i 24 rozporządzenia tymczasowego.

(30) W przypadku niemożności zastosowania cen krajowych danego typu sprzedawanego przez eksportera posługiwano się konstruowaną wartością normalną.

(31) Zgodnie z art. 2 ust. 3 podstawowego rozporządzenia wartość normalną konstruowano, dodając do średnich ważonych kosztów produkcji eksportowanych typów, powiększonych w miarę potrzeby o przeciętną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz rozsądną marżę zysku. W tym celu Komisja badała wiarygodność danych dotyczących poniesionych przez eksportera kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz osiągniętego zysku na rynku krajowym.

(32) Rzeczywiste koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne na rynku krajowym uznawano za wiarygodne, jeśli całkowita wielkość sprzedaży eksportera na rynku wewnętrznym była reprezentatywna w porównaniu z wielkością sprzedaży na rynek Wspólnoty. Krajową marżę zysku określano na podstawie krajowej sprzedaży typów sprzedawanych w zwykłym obrocie handlowym. W tym celu stosowano metody określone w motywie 23 rozporządzenia tymczasowego.

- (33) W przypadku dwóch eksportowanych typów PET Komisja mogła ustalić wartość normalną na podstawie cen zapłaconych bądź należnych w zwykłym obrocie handlowym z udziałem niezależnych nabywców na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W przypadku trzech typów PET, których sprzedaż na rynku wewnętrznym nie była reprezentatywna, zastosowano konstruowaną wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

3.2. Cena eksportowa

- (34) Eksporter dokonał całej sprzedaży rozpatrywanego produktu na rynku Wspólnoty niezależnym nabywcom. Wobec tego cenę eksportową ustalono w oparciu o ceny faktycznie zapłacone bądź należne, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.3. Porównanie

- (35) W celu zapewnienia uczciwego porównania zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego wzięto pod uwagę różnicę w czynnikach, które, jak udowodniono, miały wpływ na ceny i ich porównywalność. Na tej podstawie przyznano świadczenia z tytułu różnic w opłatach transportowych, ubezpieczeniowych, manipulacyjnych, prowizjach, kosztach kredytu i innych czynnikach.

3.4. Margines dumpingu

- (36) Zgodnie z ustaleniami art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, średnią ważoną wartość normalną każdego typu rozpatrywanego produktu wywożonego przez producenta na obszar Wspólnoty porównywano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego typu rozpatrywanego produktu.
- (37) Margines dumpingu wyrażony w postaci odsetka przywozowej ceny cif na granicy Wspólnoty został poddany rewizji w świetle wyżej wymienionych kwestii i stwierdzono, że wynosi 1,6 %, tzn. znajduje się poniżej minimalnego progu określonego w art. 9 ust. 3 podstawowego rozporządzenia.

4. CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA („CHRL”)

4.1. Traktowanie na warunkach gospodarki rynkowej

- (38) Cztery przedsiębiorstwa, wobec których nie zdecydowano o traktowaniu na warunkach gospodarki rynkowej ani o traktowaniu indywidualnym, wniosły zarzuty, w których powtórzyły roszczenia opisane w motywach 57 do 73 rozporządzenia tymczasowego. Jednakże

żadne z nich nie przedstawiło dowodów, które zaprzeczyłyby wnioskowi rozporządzenia tymczasowego. Zatem podtrzymano decyzję o nietraktowaniu tych czterech kooperujących producentów, będących jednocześnie eksporterami, na warunkach gospodarki rynkowej oraz zatwierdzono ustalenia przedstawione w powyższych motywach rozporządzenia tymczasowego.

- (39) Po otrzymaniu uwag nie było możliwe obliczenie indywidualnego marginesu dla jednego z przedsiębiorstw, wobec którego zastosowano jedynie indywidualne traktowanie, gdyż jego wywozy rozpatrywanych produktów na rynek Wspólnoty w okresie postępowania wyjaśniającego nie obejmowały ilości mających znaczenie handlowe. Inne przedsiębiorstwo, co do którego zdecydowano o traktowaniu indywidualnym, odrzucając żądanie traktowania na warunkach gospodarki rynkowej wobec niespełnienia kryterium drugiego określonego w art. 2 ust. 7 lit. c), również wniosło zarzuty, w których ponowiło żądanie o traktowanie na warunkach gospodarki rynkowej. Jednakże nie przedstawiono dalszych dowodów, które podważyłyby wnioski rozporządzenia tymczasowego. Zatem utrzymano wnioski dotyczące tego przedsiębiorstwa zawarte w motywie 68 rozporządzenia tymczasowego.

4.2. Indywidualne traktowanie

- (40) Jedno z czterech przedsiębiorstw, któremu nie przyznano ani statusu PGR, ani klauzuli indywidualnego traktowania, twierdziło jednak, że spełniło wszystkie warunki konieczne do uzyskania klauzuli IT. Jednakże wobec braku nowych dowodów zatwierdza się wnioski przedstawione w motywie 76 tymczasowego rozporządzenia i odrzuca się roszczenie.

4.3. Wartość normalna

4.3.1. Określanie wartości normalnej dla wszystkich eksporterów nietraktowanych na warunkach gospodarki rynkowej

a) Kraj analogiczny

- (41) Producenci będący jednocześnie eksporterami ponowili zastrzeżenia co do wyboru Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) jako kraju analogicznego. Głównym powodem były różnice w rozwoju kulturowym i gospodarczym, różnice kosztów oraz fakt, że bardziej stosowny wybór niż USA stanowiłyby kraje takie, jak Pakistan lub Republika Korei („Korea”).
- (42) Po pierwsze, różnice w rozwoju kulturowym są nieistotne przy wyborze kraju analogicznego, ponieważ kraj analogiczny powinien odzwierciedlać warunki gospodarki rynkowej, a nie porównywalny poziom rozwoju kulturowego.

(43) Jeśli chodzi o wybór kraju o odmiennym poziomie rozwoju ekonomicznego, należy wspomnieć, że kraj o gospodarce nierynkowej lub przejściowej z definicji różni się od kraju o gospodarce rynkowej. Istnienie tego rodzaju różnicy w rozwoju ekonomicznym między krajem analogicznym a krajem o gospodarce nierynkowej lub przejściowej nie należy do rzadkości. Nie uniemożliwia to wyboru USA jako kraju analogicznego, jeśli uzna się to za bardziej stosowne.

(44) W odniesieniu do różnicy kosztów przypomina się, że nie stwierdzono istotnej różnicy w cenach płaconych przez producentów w USA i w Chinach za główny surowiec (PTA), który stanowi najbardziej znaczącą część kosztów produkcji PET.

(45) Niektórzy producenci będący jednocześnie eksporterami podkreślali fakt, że chociaż koszty pracy są wyższe w Stanach Zjednoczonych niż w Chinach, to koszty pracy w Pakistanie i Korei są bardziej porównywalne z chińskimi kosztami pracy. Producenci uważali, że Pakistan czy Korea byłyby zatem lepszymi krajami analogicznymi niż USA.

(46) Jak wzmiankowano w powyższym motywie 43, można wybrać kraj o odmiennym poziomie rozwoju gospodarczego jako kraj analogiczny dla kraju o gospodarce nierynkowej lub przejściowej. Podobnie koszty pracy odzwierciedlające stan rozwoju ekonomicznego danego kraju nie stanowią same w sobie istotnego kryterium. W tym przypadku, z uwagi na fakt, że koszty pracy stanowią bardzo małą część całkowitego kosztu produkcji (tzn. mniej niż 3% całkowitego kosztu produkcji) wobec kosztu PTA (ponad 60% całkowitego kosztu produkcji), uznano, że nie jest to wystarczająco istotne kryterium, aby uzasadniało wybór Pakistanu czy Korei jako kraju analogicznego zamiast USA. Ponadto, ze względu na poziom konkurencji w wybranym kraju analogicznym oraz reprezentatywność sprzedaży krajowej niezależnym nabywcem w kraju analogicznym, w porównaniu z chińskim eksportem PET Pakistan i Korea były mniej stosownym wyborem niż USA, jak wyjaśniono w motywach 78 do 86 tymczasowego rozporządzenia. Z tych powodów żądanie odrzucono.

(47) Wobec braku innych uwag dotyczących kraju analogicznego zatwierdzono wybór USA.

b) Określenie normalnej wartości

(48) Wobec braku uwag dotyczących określenia normalnej wartości zatwierdzono metodologię opisaną w motywach 87 i 88 tymczasowego rozporządzenia.

4.3.2. Określenie normalnej wartości dla eksportujących producentów traktowanych na warunkach gospodarki rynkowej

(49) Dwóch producentów będących jednocześnie eksporterami twierdziło, że Komisja podwójnie policzyła cło zwrotne w kosztach produkcji, co udowodnili, przedstawiając stosowne dokumenty. Na podstawie tych nowych dowodów skargę przyjęto w przypadku obu rozpatrywanych przedsiębiorstw i odpowiednio poprawiono kalkulację kosztów produkcji. Jeden z producentów utrzymywał, że niektóre poprawki pominięto lub niepoprawnie zastosowano. Żądanie to uznano po weryfikacji, z wyjątkiem części odnoszącej się do kosztu kredytu. Wobec tej części zatwierdza się metodologię stosowaną przez Komisję na etapie tymczasowym i przedstawioną w motywach 89 do 91 rozporządzenia tymczasowego.

4.4. Ceny eksportowe

(50) Dwóch producentów będących równocześnie eksporterami zakwestionowało kursy wymiany zastosowane przez Komisję. Jak wyjaśniono powyżej w motywach 12 i 13, żądania te uznano.

4.5. Porównanie

(51) Wobec braku uwag dotyczących podstawy porównywania normalnej wartości i cen eksportowych oraz poprawek dokonanych w celu zapewnienia uczciwego porównania cen eksportowych i normalnej wartości zatwierdza się tymczasowe wnioski w formie przedstawionej w motywie 93 rozporządzenia tymczasowego.

4.6. Margines dumpingu

4.6.1. Dla kooperujących eksportujących producentów traktowanych na warunkach rynkowych lub indywidualnie

(52) Marginesy dumpingu wyrażone w postaci procentu przywózowej ceny cif na granicy Wspólnoty, które skontrolowano, uwzględniając kwestie przedstawione powyżej, są obecnie następujące:

Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	0 %
Far Eastern Industries Shanghai Ltd	2,6 %
Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	18,4 %
Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	18,5 %

4.6.2. Dla pozostałych producentów będących jednocześnie eksporterami

- (53) Jeden producent będący jednocześnie eksporterem twierdził, że wynikiem obliczenia cła antydumpingowego dla wszystkich kooperujących producentów eksportujących, którzy nie byli ani traktowani na warunkach gospodarki rynkowej, ani nie zastosowano wobec nich traktowania indywidualnego, było nałożenie indywidualnego cła na każde z tych przedsiębiorstw. Konkretniej, ten producent będący jednocześnie eksporterem żądał, by wszyscy kooperujący producenci będący jednocześnie eksporterami, traktowani na warunkach gospodarki rynkowej lub indywidualnie, powinni płacić taką samą kwotę cła.

- (54) Na etapie tymczasowym przedsiębiorstwa te miały taki sam margines dumpingu wyrażony w postaci odsetka od wartości cif. Jednak obliczenie stawki cła za tonę na podstawie przywózowej wartości CIF dla każdego z tych przedsiębiorstw doprowadziło do różnic w kwotach opłat celnych. Dla dwóch producentów będących jednocześnie eksporterami stawki cła wyniosły odpowiednio 188 i 191 EUR za tonę. Stawkę celną za tonę skorygowano w celu obliczenia ostatecznej opłaty celnej w sposób następujący: indywidualny margines dumpingu dla kooperujących producentów będących jednocześnie eksporterami obliczono, porównując ważoną średnią wartość normalną ustaloną dla kraju analogicznego z ważoną średnią ceną eksportową zgłoszoną przez badanych kooperujących producentów. Następnie obliczano średni margines dumpingu w postaci ważonej średniej indywidualnych marginesów dumpingu ustalonych dla kooperujących producentów nietraktowanych na warunkach gospodarki rynkowej ani indywidualnie. Stawkę celną za tonę obliczono, stosując pojedynczy margines dumpingu do ważonej średniej wartości cif od tony, którą ustalono dla tych przedsiębiorstw. Gdyby powyższą metodę zastosowano na etapie tymczasowym, tymczasowe określone cło od tony dla wszystkich eksportujących producentów nietraktowanych na warunkach gospodarki rynkowej ani indywidualnie wyniosłoby 183 EUR. Zatem jeśli kwota opłat celnych nałożonych z tytułu tymczasowego rozporządzenia była wyższa, to część kwoty powyżej tej stawki nie podlega pobraniu.

- (55) Na tej podstawie ustalono ostateczny poziom dumpingu na terenie całego kraju w wysokości 22,9 % ceny cif na granicy Wspólnoty.

D. SZKODA

1. PRODUKCJA WSPÓLNOTY

- (56) Wobec braku nowych informacji zatwierdza się niniejszym podstawy obliczania całkowitej produkcji Wspól-

noty w formie przedstawionej w motywach 100 do 101 tymczasowego rozporządzenia.

2. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTY

- (57) Wobec braku nowych informacji zatwierdza się niniejszym definicję przemysłu Wspólnoty w formie przedstawionej w motywie 102 tymczasowego rozporządzenia.

3. KONSUMPCJA WSPÓLNOTY

- (58) Wobec braku nowych informacji niniejszym zatwierdza się sposób obliczania konsumpcji Wspólnoty w formie przedstawionej w motywach 103 do 106 tymczasowego rozporządzenia.

4. PRZYWOZY NA TEREN WSPÓLNOTY Z BADANYCH KRAJÓW

4.1. Łączna ocena wpływu badanych przywozów dumpingowych – udział w rynku przywozów dumpingowych

- (59) Jak wspomniano wyżej w motywie 52, stwierdzono, że jeden z chińskich producentów będących jednocześnie eksporterami nie sprzedawał po cenach dumpingowych w okresie postępowania wyjaśniającego. Ponadto, jak stwierdzono powyżej w motywie 37, margines dumpingu dla producentów z Pakistanu nie przekraczał minimalnego progu. Tak więc wolumen wywozu tych producentów będących jednocześnie eksporterami należy odjąć od całkowitego wolumenu przywozu z badanych krajów. Przywóz dumpingowy z badanych krajów, jak podano w motywie 108 tymczasowego rozporządzenia, przedstawia się następująco:

	1999	2000	2001	2002	PW
Chiny	144	20	9 000	86 788	117 953
Udział w rynku (%)	0 %	0 %	0,6 %	4,8 %	6,4 %
Australia	0	0	5 157	17 031	27 538
Udział w rynku (%)	0 %	0 %	0,5 %	0,9 %	1,5 %
Ogółem badane kraje	144	20	14 157	103 819	145 491
Udział w rynku (%)	0 %	0 %	1,1 %	5,7 %	7,9 %

- (60) Wobec braku nowych informacji powyższe dane świadczą o tym, że kryteria art. 3 ust. 4 rozporządzenia tymczasowego są spełnione w odniesieniu do łącznego przywozu pochodzącego z Chin i Australii, nawet jeśli nie uwzględnia się przywozu niedumpingowego, określonego w motywie 59. Zatem odjęcie niedumpingowego przywozu nie wpływa na ustalenia dotyczące prawidłowości łącznej oceny wpływu badanych przywozów dumpingowych, jaką przedstawiono w tymczasowym rozporządzeniu, szczególnie wobec faktu, że poziom zaniżania cen stwierdzony w tymczasowym rozporządzeniu odpowiada poziomowi zaniżania cen stwierdzonemu w przypadku producentów pozostałych po odjęciu niedumpingowych przywozów. Ostatecznie zatwierdza się niniejszym udział w rynku w odniesieniu do dumpingowych przywozów z Australii, jak przedstawiono w motywach 107 do 111 rozporządzenia tymczasowego.
- (61) Wobec braku nowych informacji, oprócz wyżej wymienionych, niniejszym zatwierdza się ustalenia dotyczące łącznej oceny wpływu badanych przywozów dumpingowych i ich udziału w rynku, jak to przedstawiono w motywach 107 do 111 rozporządzenia tymczasowego.

4.2. Ceny przywozów i redukcje cenowe

- (62) Przypomina się, że dokonując tymczasowych ustaleń, Komisja, jak przedstawiono w motywach 112 do 114 rozporządzenia tymczasowego, porównała ceny u producenta wspólnotowego z cenami u eksporterów z badanych krajów na poziomie ceny cif na granicy Wspólnoty, uwzględniając opłaty celne oraz poprawki związane z kosztami manipulacyjnymi oraz różnymi szczeblami handlu.
- (63) W oparciu o nowe ceny cif na granicy Wspólnoty obliczone dla eksporterów z Australii (patrz: motyw 21) i Chin (patrz: motyw 52) oraz w związku z zastosowaniem nowych kursów wymiany (patrz: motywy 12 do 13) obliczono nowe marże redukcji cenowych.
- (64) Nowe marże, dzięki którym przywozy badanych produktów pochodzących z badanych krajów konkurowały cenowo ze średnimi cenami przemysłu Wspólnoty, wyrażone w postaci ich odsetka, przedstawiają się następująco:
- Australia: 9,5 % do 13,8 %,
 - Chiny: 10,49 % do 14,09 %.
- (65) Przy porównaniu różnic w poziomie konkurencyjności cen w przypadku producentów z Australii i Chin, jak

przedstawiono w motywie 113 rozporządzenia tymczasowego, okazują się one nieistotne. Zatem zatwierdza się niniejszym wniosek dotyczący poziomu konkurencyjności zawarty w rozporządzeniu tymczasowym.

- (66) Niektórzy producenci utrzymywali, że poprawki dokonane z uwzględnieniem kosztów manipulacyjnych i różnych szczebli handlu (1 %) nie wystarczały na pokrycie rzeczywistych kosztów poniesionych w trakcie przywozu towarów.
- (67) Jednakże poprawki oparto na faktycznych danych zebranych w trakcie postępowania wyjaśniającego. Wobec braku nowych dowodów na to, że poziom poprawek był nieprawidłowy, tzn. nieoparty na zgromadzonych faktach, zarzuty tych producentów odrzucono. Niniejszym zatwierdza się poziom poprawek określony w rozporządzeniu tymczasowym.
- (68) Wobec braku innych informacji oprócz powyższych, ustalenia w odniesieniu do cen przywozu i redukcji cenowej przedstawione w motywach 112 do 114 tymczasowego rozporządzenia zostają zatwierdzone.

5. SYTUACJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTY

- (69) Przypomina się, że w motywie 147 tymczasowego rozporządzenia Komisja zgłosiła wniosek, że przemysł Wspólnoty poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (70) Wielu producentów będących jednocześnie eksporterami kwestionowało sposób interpretacji danych liczbowych dotyczących sytuacji przemysłu Wspólnoty przedstawionych w motywach 117 do 144 rozporządzenia tymczasowego. Twierdzili oni, że dane te nie wskazywały na istotną szkodę. Producenci będący jednocześnie eksporterami utrzymywali, że przeciwnie, liczby wskazywały ogromny wzrost wielkości i wydajności produkcji, wielkości sprzedaży i średnich cen od początku badanego okresu (1999), co powinno doprowadzić do wniosku, że przemysł Wspólnoty nie poniósł istotnej szkody.
- (71) Producenci będący jednocześnie eksporterami zwracali również uwagę na fakt, że konsumpcja w badanym okresie wzrosła o 37 % (motyw 106 rozporządzenia tymczasowego). Twierdzili oni, że jeśli Wspólnota przy tak korzystnych warunkach nie potrafiła osiągnąć poziomu efektywności zapewniającego trwałą marżę zysku nawet w konfrontacji z przywozem z krajów trzecich, to słabe wyniki należy przypisać czynnikom wewnątrz Wspólnoty, a nie konkurencji ze strony przywozu.

- (72) Należy zauważyć, że żaden z producentów nie zakwestionował samych liczb odnoszących się do sytuacji przemysłu Wspólnoty, lecz ich interpretację.
- (73) Analizując rozwój wskaźników ekonomicznych przemysłu Wspólnoty pomiędzy rokiem 1999 a okresem postępowania wyjaśniającego, należy pamiętać, że przemysł był w roku 1999 w stanie poważnego kryzysu ze stratami rzędu 16,4% w wyniku dumpingowego przywozu badanego produktu z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajwanu i Tajlandii.
- (74) Jak stwierdzono w motywie 129 rozporządzenia tymczasowego, cło antydumpingowe nałożono na badany produkt z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajwanu, Tajlandii w 2000 r.⁽¹⁾.
- (75) W następstwie zastosowania środków antydumpingowych w roku 2000 rynek Wspólnoty ustabilizował się, a wskaźniki ekonomiczne Wspólnoty uległy poprawie w wyniku zastosowanych środków. Komisja podkreśliła to, konkludując w motywie 143 rozporządzenia tymczasowego, że przemysł Wspólnoty wyszedł z kryzysu spowodowanego dumpingiem.
- (76) W tych okolicznościach, aby zmierzyć wpływ dumpingowego przywozu, należy zbadać istotne wskaźniki ekonomiczne od momentu, kiedy Wspólnota w pełni pokonała kryzys spowodowany dumpingiem, czyli od roku 2001. Po zbadaniu istotnych czynników ekonomicznych okazuje się, że w przeciwieństwie do powyższych zarzutów, co Komisja już stwierdziła w ustaleniach tymczasowych (motywy 135 i 146 rozporządzenia tymczasowego), przemysł Wspólnoty istotnie wykazał znaczący spadek zysku, obniżenie cen i znaczną stratę w udziale w rynku, szczególnie w okresie od roku 2002 i w okresie postępowania wyjaśniającego.
- (77) Wobec braku innych informacji oprócz powyższych, ustalenia dotyczące sytuacji przemysłu Wspólnoty przedstawione w motywach 117 do 144 tymczasowego rozporządzenia zostały niniejszym zatwierdzone.

6. WNIOSEK

- (78) Wobec powyższego wnioskuje się, że przemysł Wspólnoty poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. WPLYW PRZYWOZU DUMPINGOWEGO

- (79) Przypomina się, że w motywach 150 do 153 rozporządzenia tymczasowego Komisja stwierdziła istnienie związku przyczynowego pomiędzy przywozem dumpingowym z badanych krajów i istotną szkodą poniesioną przez przemysł Wspólnoty.
- (80) Ponieważ stwierdzono, że jeden z eksporterów chińskich nie sprzedawał po cenach dumpingowych w okresie postępowania wyjaśniającego, a margines dumpingu w przypadku producentów z Pakistanu nie przekraczał minimalnego progu, wolumen wywozu tych producentów należy odjąć od efektów przywozu dumpingowego.
- (81) Wywóz na rynek Wspólnoty przez badanego chińskiego producenta będącego jednocześnie eksporterem stanowił mniej niż 5% wolumenu przywozu pochodzącego z Chin w okresie postępowania wyjaśniającego (poniżej 1% w kategoriach udziału w rynku konsumpcji Wspólnoty). Odjęcie eksportu tego producenta będącego jednocześnie eksporterem ma zatem marginalny wpływ na związek przyczynowy ustalony w postępowaniu skutującym wydaniem rozporządzenia tymczasowego.
- (82) Eksport do Wspólnoty przez kooperujących producentów będących jednocześnie eksporterami z Pakistanu stanowił 4% w kategoriach udziału w rynku konsumpcji Wspólnoty w okresie postępowania wyjaśniającego i z tego powodu uznany został za znaczący. Jednak, w porównaniu z całkowitym przywozem z badanych krajów, wywóz pochodzący z Pakistanu stanowił tylko 33,4% całkowitego przywozu z badanych krajów, tj. stwierdzono, że 66,7% przywozu z badanych krajów sprzedawano po cenach, których margines dumpingu przewyższał minimalny próg. Zatem uważa się, że nadal istnieje związek przyczynowy pomiędzy dumpingowym przywozem z Australii i Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Wspólnoty.
- (83) Niektórzy producenci będący jednocześnie eksporterami twierdzili, że istniała pozytywna korelacja pomiędzy cenami przemysłu Wspólnoty a cenami producentów będących jednocześnie eksporterami, polegająca na tym, że wzrosty i spadki następowały jednocześnie. Według tych producentów będących jednocześnie eksporterami pokazywało to, że spadki cen, które miały miejsce w przemyśle Wspólnoty podczas ostatnich dwóch lat, nie wynikały z konkurencji ze strony dumpingowego przywozu, lecz dostosowania się do zmian w kosztach surowców.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1742/2000 (Dz.U. L 199 z 5.8.2000, str. 48) i rozporządzenie Rady (WE) nr 2604/2000 (Dz.U. L 301 z 30.11.2000, str. 21).

(84) Przypomina się, że około dwie trzecie kosztu produkcji stanowi koszt surowca (patrz: motyw 162 tymczasowego rozporządzenia). W tym kontekście, ponieważ zarówno eksporter, jak i przemysł Wspólnoty zależą od tego samego surowca, kwestia, czy ceny reagują równocześnie na zmiany w strukturze kosztów, nie jest istotna w oderwaniu od innych. W każdym razie, jak zostanie wykazane poniżej, analiza rzeczywistych cen nie potwierdza istnienia pozytywnej korelacji.

(85) Motywy 162 do 172 rozporządzenia tymczasowego szczegółowo przedstawiają analizę możliwego udziału kosztu surowców w wysokości szkody poniesionej przez przemysł Wspólnoty. Należy zaznaczyć, że analiza cen dumpingowego przywozu z badanych krajów po roku 2001, kiedy to przemysł Wspólnoty zwalczył skutki minionego dumpingu, ujawnia, co następuje:

— ceny przywozu badanego produktu pochodzącego z Australii obniżyły się z 868 EUR/t w roku 2002 do 838 EUR/t w okresie postępowania wyjaśniającego, lub o - 3,4 %,

— ceny przywozu badanego produktu pochodzącego z Chin wzrosły od 788 EUR/t w roku 2002 do 825 EUR/t w okresie postępowania wyjaśniającego, lub o + 4,5 %.

(86) O ile wzrost ceny przywozu z Chin (+ 4,5 %) zbiega się z kształtowaniem się ceny głównego surowca, PTA, w tym okresie (+ 51 % patrz: motyw 168 rozporządzenia tymczasowego), to ceny przywozu z Australii malały w tym samym czasie. Ceny przemysłu Wspólnoty wzrosły w tym samym okresie o mniej niż 1 %. Dlatego nie można wnioskować, że istniała pozytywna korelacja pomiędzy cenami przemysłu Wspólnoty a cenami eksporterów, jako że kształtowanie się cen w tych trzech krajach nie jest spójne. W tym kontekście należy również wspomnieć, że Komisja stwierdziła w trakcie badania wyjaśniającego istnienie znaczącej redukcji cenowej wobec cen sprzedaży przemysłu Wspólnoty ze strony wszystkich producentów będących jednocześnie eksporterami.

(87) Wobec braku innych informacji niniejszym zatwierdza się wnioski dotyczące wpływu dumpingowego przywozu zawarte w motywach 150 do 153 rozporządzenia tymczasowego. Należy jednak zaznaczyć, że jeden chiński eksporter, którego wywóz w rozporządzeniu tymczasowym uznano za dumpingowy, nie sprzedawał po cenach dumpingowych. Ponadto margines dumpingu kooperujących producentów będących jednocześnie eksporterami z Pakistanu, których wywóz uznano za

dumpingowy w tymczasowym rozporządzeniu, nie przekroczył minimalnego progu. Wpływu tego wywozu nie należy zatem oceniać w ramach skutków przywozu dumpingowego, lecz w ramach innych czynników.

2. WPŁYW INNYCH CZYNNIKÓW

(88) Ponieważ stwierdzono, że jeden z eksporterów chińskich nie sprzedawał po cenach dumpingowych w okresie postępowania wyjaśniającego, a margines dumpingu w przypadku producentów z Pakistanu nie przekraczał minimalnego progu, wolumen wywozu tych producentów należy odjąć od całkowitego wolumenu przywozu dumpingowego. Jednakże stwierdzono, że ceny tych producentów znacząco redukowały średnie ceny sprzedaży przemysłu Wspólnoty. Jak wspomniano w motywach 81 i 82, niedumpingowe wolumeny przywozu z badanych krajów stanowiły 4 do 5 % konsumpcji Wspólnoty. Nie można zatem wykluczyć, że wywóz chińskiego producenta będącego jednocześnie eksporterem oraz kooperujących producentów z Pakistanu na teren Wspólnoty również znacznie przyczynił się do poniesienia istotnej szkody przez przemysł Wspólnoty.

(89) Niektórzy producenci będący jednocześnie eksporterami twierdzili, że Komisja nie zbadała należycie wpływu deprecjacji USD oraz RMB wobec EUR, utrzymując, że dzięki tej deprecjacji w okresie postępowania wyjaśniającego zyskali oni udziały w rynku Wspólnoty, utrzymując ceny w USD, co pociągało za sobą obniżenie ceny w EUR. Producenci będący jednocześnie eksporterami wyrazili wątpliwości, czy istotna szkoda poniesiona przez przemysł Wspólnoty wynikała z przywozu dumpingowego czy z przywozu po cenach, które były niższe z racji kursów walutowych.

(90) Wahania kursu walut jako takie nie są zwykle brane pod uwagę w postępowaniu antydumpingowym, ponieważ nie mają trwałego charakteru. Niemniej jednak wpływ wahań kursów walut jest analizowany w stopniu, w jakim wpłynął na koszt surowców konsumowanych przez przemysł Wspólnoty (motywy 162 do 173 rozporządzenia tymczasowego) oraz na cenę dumpingowego przywozu (motywy 150 do 153 rozporządzenia tymczasowego).

(91) Przypomina się, że w okresie postępowania wyjaśniającego stwierdzono znaczący poziom dumpingu ze strony eksporterów z Australii i Chin (patrz motywy 21) i (52). Ponadto przypomina się również, że eksporterzy z Australii i Chin zaniżają swoje ceny znacząco w stosunku do cen przemysłu Wspólnoty (patrz motyw 64).

- (92) Nie można wykluczyć, że niedumpingowy przywóz pochodzący z Chin oraz przywóz pochodzący od kooperujących producentów będących jednocześnie eksporterami z Pakistanu, których marginesy dumpingu nie przekraczają minimalnego progu, przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł Wspólnoty. Wpływ ten nie jest na tyle znaczący, aby podważyć, ustalony w tymczasowym rozporządzeniu, związek przyczynowy między dumpingowym przywozem w badanych krajach a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Wspólnoty. Zatem wobec braku nowych informacji niniejszym zatwierdza się wnioski dotyczące wpływu przywozu dumpingowego zawarte w motywach 150 do 153 oraz wpływu innych czynników zawarte w motywach 154 do 178 rozporządzenia tymczasowego.

F. INTERES WSPÓLNOTY

1. INTERES PRZEMYSŁU WSPÓLNOTY

- (93) Wobec braku informacji w odniesieniu do interesu przemysłu Wspólnoty niniejszym zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 183 do 184 rozporządzenia tymczasowego.

2. INTERES NIEZWIĄZANYCH IMPORTERÓW

- (94) Otrzymano jeden zarzut od niezwiązanego importera. Oprócz tego wysłuchano ustnych uwag innego importera (agenta). Argumenty pierwszego importera były zbieżne z argumentami producentów będących jednocześnie eksporterami i omówiono je powyżej w motywie 70. Argumenty drugiego importera (agenta) omawia się poniżej w motywie 102, ponieważ są zbieżne z argumentami dwóch producentów wody mineralnej.
- (95) Wobec braku innych informacji na temat interesu niezwiązanych importerów zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 185 do 187 rozporządzenia tymczasowego.

3. INTERES DOSTAWCÓW

- (96) Wobec braku informacji w odniesieniu do interesu dostawców Wspólnoty zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 188 do 189 rozporządzenia tymczasowego.

4. INTERES UŻYTKOWNIKÓW

4.1. Uwagi wstępne

- (97) Sposób dystrybucji konsumpcji badanego produktu pomiędzy różnymi typami odbiorców Wspólnoty przed-

stawiono w *Uwagach wstępnych* w motywach 190 do 192 rozporządzenia tymczasowego. Wobec braku nowych informacji zatwierdza się ten opis.

4.2. Przetwórcy preform/butelek

- (98) Przypomina się, że w ustaleniach tymczasowych (motyw 196 tymczasowego zarządzenia) Komisja nie potrafiła ustalić, czy nałożenie cła antydumpingowego leży w interesie przetwórców preform/butelek. Wniosek oparto na fakcie, że dwaj kooperujący przetwórcy preform/butelek poparli wprowadzenie środków antydumpingowych, podczas gdy Stowarzyszenie Przetwórców Plastik sprzeciwiło się temu.

- (99) W następstwie zastosowania tymczasowych środków antydumpingowych Stowarzyszenie Przetwórców Plastik nie zgłosiło nowych zażaleń ani nie wystąpiło z prośbą o złożenie wyjaśnień ustnych. Na tej podstawie nie można wnioskować, że interes przetwórców preform/butelek stanowi powód do niepodjęcia środków antydumpingowych. Zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 193 do 195 rozporządzenia tymczasowego.

4.3. Producenci wody mineralnej i źródlanej

- (100) Po ujawnieniu podstaw zastosowania tymczasowych środków poprawiono pomyłkę urzędnika, umieszczając L'Européenne d'embouteillage na liście kooperujących użytkowników. Użytkownik ten był przeciwny wprowadzeniu środków tymczasowych. Zatem dwóch producentów wody mineralnej i źródlanej, a nie jeden, sprzeciwiło się wprowadzeniu środków tymczasowych, podczas gdy dwóch innych było za.
- (101) Przypomina się, że w trakcie postępowania wyjaśniającego prowadzącego do nałożenia tymczasowych opłat celnych Komisja postawiła następujące wnioski w odniesieniu do butelek napełnianych wodą mineralną:

— w przypadku producentów wody mineralnej i źródlanej koszt PET stanowił około 30 % kosztów produkcji (patrz: motyw 198 rozporządzenia tymczasowego),

— koszt PET na poziomie konsumenta końcowego wynosił 3 centy, czyli 6–10 % ceny detalicznej (patrz: motyw 199 rozporządzenia tymczasowego),

- wzrost ceny PET w wysokości 10 % pociągnąłby za sobą możliwy maksymalny wzrost ceny o 0,6 do 1 % na poziomie końcowego konsumenta, jeśli przerzuci się na niego wszystkie koszty. Wzrostu tego nie uznano w tymczasowym rozporządzeniu za znaczący, ponieważ może zostać wchłonięty na poprodukcyjnym etapie przemysłu bądź przerzucony na sprzedawców detalicznych lub konsumentów końcowych (patrz: motyw 202 rozporządzenia tymczasowego).
- (102) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń dwóch producentów wody mineralnej i źródlanej oraz jeden importer („grupa”) złożyło wspólne zarzuty. Grupa twierdziła, że:
- nie wzięto pod uwagę interesów małych i średnich przetwórców preform/butelek. Utrzymywali, że wzrosty cen związane z nałożeniem środków nie mogą zostać przerzucone na producentów napojów bezalkoholowych, lecz muszą zostać wchłonięte przez przetwórców preform/butelek, co wpłynie negatywnie na stabilność finansową małych i średnich przetwórców preform/butelek,
 - Komisja przeszacowała cenę detaliczną butelki wody mineralnej, niedoszacowując w ten sposób kosztu PET w butelce wody mineralnej. Grupa utrzymywała, że wynosi on 20 % ceny detalicznej, a nie 6 – 10 %, jak zaznaczyła Komisja w rozporządzeniu tymczasowym. Grupa twierdziła, że Komisja nie doceniła wpływu wzrostu kosztów PET na szczeblu odbiorców,
 - ryzyko *outsourcingu* ze Wspólnoty Europejskiej nie zostało należycie rozważone.
- (103) Grupa nie udowodniła twierdzenia, że wzrostu cen PET nie można przerzucić na następny szczebel odbiorców (tj. detalistów, końcowych konsumentów i, w przypadku przetwórców preform/butelek, producentów napojów bezalkoholowych). Poza tym podczas postępowania wyjaśniającego nie ujawnili się żadni sprzedawcy detaliczni ani organizacje konsumenckie. Zatem argument odrzucono.
- (104) W związku z rzekomym przeszacowaniem ceny detalicznej przez Komisję w tymczasowym rozporządzeniu
- (co oznaczałoby nieoszacowanie wpływu wzrostu cen PET na etapie odbiorcy) ceny detaliczne ponownie zbadano i okazało się, że mieszczą się w przedziale podanym w rozporządzeniu tymczasowym. Argument zatem odrzucono.
- (105) W związku z ryzykiem *outsourcingu* przypomina się, że rozporządzenia zdrowotne dotyczące butelkowania wody mineralnej wymagają, aby preformy produkowano na miejscu, gdzie są wypełniane. Zgodnie z tym preformy stosowane przez producentów wody są przez nich wytwarzane w pobliżu linii do dmuchania i napełniania. Zatem ryzyko *outsourcingu* w zakresie produkcji preform/butelkowania ogranicza się do preform dla producentów napojów bezalkoholowych, którzy stanowią zaledwie 40 % całkowitej liczby odbiorców badanego produktu. Jak odnotowano powyżej w motywie 99, nie można wnioskować, że interesy przetwórców preform/butelek stanowią wystarczający powód do niestosowania środków antydumpingowych.
- (106) Wobec braku nowych informacji oprócz wyżej wymienionych, niniejszym zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 197 do 202 rozporządzenia tymczasowego.
- #### 4.4. Producenci napojów bezalkoholowych
- (107) Wobec braku nowych informacji dotyczących interesu producentów napojów bezalkoholowych niniejszym zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 203 do 206 rozporządzenia tymczasowego.
- #### 4.5. Niedobory PET na rynku Wspólnoty
- (108) Wobec braku nowych informacji dotyczących rzekomych niedoborów PET na rynku Wspólnoty niniejszym zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 207 do 209 rozporządzenia tymczasowego.
- #### 5. KONKLUZJA ODNOŚNIE DO INTERESU WSPÓLNOTY
- (109) W związku z konkluzjami w tymczasowym raporcie i biorąc pod uwagę zarzuty różnych stron, stwierdza się, że nie ma podstaw do niestosowania ostatecznych środków antydumpingowych przeciw dumpingowemu przywozowi PET pochodzącemu z badanych krajów.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (110) Na podstawie metodologii przedstawionej w motywach 212 do 215 rozporządzenia tymczasowego obliczono poziom eliminacji szkody w celu ustalenia poziomu środków, które należy zastosować.
- (111) Obliczając zakres szkody w rozporządzeniu tymczasowym, ustalono docelowy zysk przemysłu Wspólnoty na poziomie 7 %, co wynikało z postępowania wyjaśniającego prowadzącego do nałożenia antydumpingowych opłat na przywóz badanego produktu pochodzącego, między innymi, z Indii w roku 2000. Wtedy oparto się na szacowanym poziomie zysku, którego przemysł Wspólnoty mógł się spodziewać w przypadku braku dumpingu i poziomie koniecznym do zapewnienia żywotności przemysłu.
- (112) Jednak podczas obecnego postępowania stwierdzono na podstawie dowodów, że wobec braku dumpingu możliwy do osiągnięcia poziom zysku wynosi 7,6 %.

Dlatego uznano, że docelowy zysk w wysokości 7,6 % jest bardziej stosowny dla obliczania marży szkody niż wartość 7 % zastosowana w tymczasowym rozporządzeniu.

- (113) Wobec braku nowych uwag na ten temat, innych niż powyższa poprawka, niniejszym zatwierdza się metodologię przedstawioną w motywach 212 do 215 rozporządzenia tymczasowego.

1. OSTATECZNE ŚRODKI

- (114) Wobec powyższego i zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczną antydumpingową opłatę celną na poziomie obliczonego marginesu dumpingu, ponieważ we wszystkich przypadkach były one niższe niż zakresy szkody.
- (115) Zgodnie z powyższym ostateczne opłaty celne powinny wynosić jak następuje:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Marża eliminująca szkodę	Marża dumpingu	Proponowana antydumpingowa opłata celną	Proponowana antydumpingowa opłata celną
Australia	Leading Synthetics Pty Ltd	19,8 %	7,8 %	7,8 %	66 EUR/t
	Novapex Australia Pty Ltd	26,3 %	15,9 %	15,9 %	128 EUR/t
	All other companies	26,3 %	15,9 %	15,9 %	128 EUR/t
PRC	Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd	27,3 %	22,9 %	22,9 %	184 EUR/t
	Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	27,1 %	0 %	0 %	0 EUR/t
	Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	20,9 %	18,4 %	18,4 %	157 EUR/t
	Far Eastern Industries Shanghai Ltd	21,2 %	2,6 %	2,6 %	22 EUR/t
	Yuhua Polyester Co. Ltd. of Zhuhai	27,3 %	22,9 %	22,9 %	184 EUR/t
	Guangdong Kaiping Polyester Enterprises Group Co. and Guangdong Kaiping Chunhui Co. Ltd	27,3 %	22,9 %	22,9 %	184 EUR/t
	Yibin Wuliangye Group Push Co., Ltd. (Sichuan) and Yibin Wuliangye Group Import & Export Co., Ltd (Sichuan)	27,3 %	22,9 %	22,9 %	184 EUR/t
	Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	26,2 %	18,5 %	18,5 %	151 EUR/t
	All other companies	27,3 %	22,9 %	22,9 %	184 EUR/t
Pakistan	Gatron (Industries) Ltd	22,1 %	0 %	0 %	0 EUR/t
	Novatex Ltd	22,1 %	0 %	0 %	0 EUR/t
	All other companies	22,1 %	0 %	0 %	0 EUR/t

- (116) Indywidualne stawki antydumpingowej opłaty celnej określone w niniejszym rozporządzeniu ustalono na podstawie obecnego postępowania wyjaśniającego. Dlatego odzwierciedlają sytuację stwierdzoną w trakcie postępowania w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Te stawki opłat celnych (w przeciwieństwie do opłat celnych obowiązujących dla całego kraju, które stosują się do „pozostałych przedsiębiorstw”) stosuje się wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z badanego kraju i produkowanego przez określone przedsiębiorstwa. Przywożone produkty wytwarzane przez przedsiębiorstwa niewymienione z nazwą i adresem w operacyjnej części niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z tymi, które wymieniono, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce opłaty celnej stosowanej wobec „pozostałych przedsiębiorstw”.
- (117) Wszelkie żądania zastosowania indywidualnych stawek antydumpingowych opłat celnych (np. w następstwie zmiany nazwy podmiotu lub ustanowienia nowej jednostki produkcji czy sprzedaży) należy niezwłocznie kierować do Komisji⁽¹⁾ z wszelkimi istotnymi informacjami, szczególnie dotyczącymi zmian w działalności produkcyjnej przedsiębiorstwa, sprzedaży na rynek krajowy i na wywóz związanymi np. ze zmianą jego nazwy lub zmianą jednostek produkcyjnych czy handlowych. Jeżeli będzie to stosowne, rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez skorygowanie listy przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (118) Jak wspomniano w motywie 162 rozporządzenia tymczasowego, ceny PET są rzeczywiście zmienne zgodnie ze zmianami cen ropy naftowej, ale fakt ten jako taki nie powinien pociągać za sobą wyższej opłaty celnej. Dlatego zdecydowano nałożyć opłaty celne w postaci określonej kwoty za tonę. Kwoty te wynikają z zastosowania stawki antydumpingowej opłaty celnej do eksportowej ceny cif użytej do obliczenia poziomu eliminacji szkody.

2. ZOBOWIĄZANIA

- (119) W następstwie przyjęcia tymczasowych środków antydumpingowych jeden kooperujący producent będący jednocześnie eksporterem z Australii zaoferował podjęcie zobowiązania cenowego zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Producent będący jednocześnie eksporterem zobowiązał się do sprzedawania badanego produktu w cenach, których poziom eliminuje szkodliwy wpływ dumpingu lub powyżej tego poziomu
- (120) Na mocy decyzji 2004/600/WE⁽²⁾ Komisja przyjęła zobowiązanie producenta. Powody podano w tej decyzji.

3. POBÓR TYMCZASOWYCH OPŁAT CELNYCH

- (121) Wobec wielkości marginesów dumpingu i poziomu istotnej szkody wyrządzonej przemysłowi Wspólnoty uważa się za konieczne pobranie kwot opłat zabezpieczonych z tytułu nałożenia tymczasowych opłat celnych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 306/2004 w wysokości stawek ostatecznych opłat. W przypadku gdy ostateczne opłaty celne przewyższają tymczasowe opłaty celne, pobraniu podlega tylko kwota zabezpieczona z tytułu tymczasowych opłat,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczną antydumpingową opłatę celną na przywóz tereftalanu polietylenu o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej, zgodnie z normą ISO 1628-5, sklasyfikowany według kodu CN 3907 60 20, pochodzącego z Australii, Chińskiej Republiki Ludowej i Pakistanu.
2. Stawka ostatecznej antydumpingowej opłaty celnej stosowana do ceny netto franco granica Wspólnoty dla produktów wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa przedstawia się następująco:

⁽¹⁾ Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Handlu
Dyrekcja B
Biuro J-79 5/16
B-1049 Bruksela.

⁽²⁾ Patrz: str. 38 niniejszego rozporządzenia.

Kraj	Przedsiębiorstwo	Antydumpingowa opłata celna (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Australia	Leading Synthetics Pty Ltd	66	A503
	Novapex Australia Pty Ltd	128	A504
	Pozostałe przedsiębiorstwa	128	A999
Chiny	Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd	184	A505
	Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	0	A506
	Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	157	A507
	Far Eastern Industries Shanghai Ltd	22	A508
	Yuhua Polyester Co. Ltd. of Zhuhai	184	A509
	Guangdong Kaiping Polyester Enterprises Group Co. and Guangdong Kaiping Chunhui Co. Ltd	184	A511
	Yibin Wuliangye Group Push Co., Ltd. (Sichuan) and Yibin Wuliangye Group Import & Export Co., Ltd (Sichuan)	184	A512
	Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	151	A513
	Pozostałe przedsiębiorstwa	184	A999
Pakistan	Gatron (Industries) Ltd	0	A514
	Novatex Ltd	0	A515
	Pozostałe przedsiębiorstwa	0	A999

3. Warunkiem zastosowania indywidualnych stawek opłat celnych określonych dla 16 przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 jest przedstawienie władzom celnym Państw Członkowskich ważnej faktury handlowej, która spełnia wymagania określone w załączniku 1. Jeśli faktura taka nie zostanie przedstawiona, mają zastosowanie stawki opłat celnych stosowane wobec pozostałych przedsiębiorstw.

4. W przypadkach gdy towary uległy uszkodzeniu przed wejściem do wolnego obrotu i z tego tytułu cena faktycznie zapłacona bądź należna została podzielona w celu określenia wartości celnej na mocy art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólny Kodeks Celny⁽¹⁾, kwota antydumpingowej opłaty celnej, obliczona na podstawie ust. 2 powyżej, zostaje zredukowana o odsetek odpowiadający rozłożeniu ceny faktycznie zapłaconej bądź należnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2286/2003 (Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1).

5. Pomimo przepisów w ust. 2 ostatecznej opłaty celnej nie stosuje się do przywozów dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z przepisami art. 2.

6. O ile nie określono inaczej, należy stosować obowiązujące przepisy dotyczące opłat celnych.

Artykuł 2

Zwalnia się z antydumpingowych opłat celnych nałożonych na mocy art. 2 towary zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu przez przedsiębiorstwa, które podjęły zobowiązania cenowe przyjęte i wymienione w decyzji Komisji 2004/600/WE, pod warunkiem że są one wytwarzane, transportowane i fakturowane bezpośrednio przez wymienione przedsiębiorstwa do pierwszego samodzielnego nabywcy we Wspólnocie oraz pod warunkiem, że takim przywozom towarzyszy faktura handlowa zawierająca co najmniej elementy wymienione w załączniku 2. Warunkiem dalszego zwolnienia z opłaty celnej jest zgodność zadeklarowanych i przedstawionych organom celnym towarów z opisem na fakturze.

Artykuł 3

Kwoty opłat zabezpieczone tytułem tymczasowej antydumpingowej opłaty celnej na mocy rozporządzenia (WE) nr 306/2004 w sprawie przywozu tereftalanu polietylenu objętego kodem CN 3907 60 20, pochodzącego z Australii, Chińskiej Republiki Ludowej i Pakistanu, podlegają ostatecznemu pobraniu w wysokości stawek ostatecznie ustalonych przez niniejsze rozporządzenie.

Kwoty powyżej ostatecznej stawki antydumpingowych opłat celnych zostają zwolnione.

Korekta tymczasowej antydumpingowej opłaty celnej nałożonej na przywóz tereftalanu polietylenu objętego kodem CN 3907 60 20, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, ma zastosowanie do następujących przedsiębiorstw, ponieważ skorygowana opłata celna jest niższa niż nałożona tymczasowa opłata:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Tymczasowa antydumpingowa opłata celna nałożona na mocy rozporządzenia (WE) nr 306/2004 (EUR/t)	Skorygowana tymczasowa opłata antydumpingowa	Dodatkowy kod TARIC
Chiny	Yuhua Polyester Co., Ltd of Zhuhai	188	183	A509
	Guangdong Kaiping Polyester Enterprises Group Co. and Guangdong Kaiping Chunhui Co. Ltd	191	183	A511

Tymczasowa antydumpingowa opłata celna nałożona na te przedsiębiorstwa pobierana jest ostatecznie w wysokości skorygowanej tymczasowej antydumpingowej opłaty celnej.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 sierpnia 2004 r.

W imieniu Rady

B. BOT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK 2

Elementy faktury handlowej, o której mowa w art. 2

Na fakturze sprzedaży danego produktu, która podlega zobowiązaniu i na podstawie której otrzymuje się zwolnienie z antydumpingowych opłat celnych, powinny znajdować się:

- 1) Nagłówek: „FAKTURA SPRZEDAŻY TOWARÓW PODLEGAJĄCYCH ZOBOWIĄZANIU”.
- 2) Nazwa przedsiębiorstwa, wymienionego w art. 2, wystawiającego fakturę.
- 3) Numer faktury.
- 4) Data wystawienia faktury.
- 5) Dodatkowy kod TARIC, na podstawie którego towary przechodzą odprawę celną na granicy Wspólnoty.
- 6) Dokładny opis towarów z podaniem:
 - numeru kodu towaru (PCN),
 - kodu CN,
 - ilości (w tonach).
- 7) Opis warunków sprzedaży, łącznie z:
 - ceną za tonę,
 - warunkami płatności,
 - warunkami dostawy,
 - łączną kwotą bonifikat i rabatów.
- 8) Nazwa przedsiębiorstwa przywożącego, na które przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę.
- 9) Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, który wystawił fakturę oraz poniższe podpisane oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że bezpośrednia sprzedaż wywozowa do Wspólnoty Europejskiej towarów wymienionych w niniejszej fakturze odbywa się w ramach i na warunkach zobowiązania podjętego przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa], [dodatkowy kod TARIC] oraz przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji 2004/600/WE. Oświadczam, że podane informacje są kompletne i prawdziwe.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1468/2004**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 sierpnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 18 sierpnia 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0707 00 05	052	104,2
	999	104,2
0709 90 70	052	82,1
	999	82,1
0805 50 10	382	55,0
	388	61,2
	524	76,0
	528	47,2
	999	59,9
0806 10 10	052	84,3
	400	179,7
	624	145,8
	999	136,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	78,5
	400	105,3
	404	115,9
	508	60,9
	512	84,7
	528	91,8
	720	53,0
	800	162,8
	804	79,0
0808 20 50	999	92,4
	052	129,1
	388	82,3
	528	81,3
0809 30 10, 0809 30 90	999	97,6
	052	134,2
0809 40 05	999	134,2
	052	101,8
	066	41,8
	093	37,5
	094	33,4
	624	142,5
	999	71,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1469/2004**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1555/96 odnośnie do wartości progowych dodatkowych należności na jabłka**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1555/96⁽²⁾ z dnia 30 lipca 1996 r. w sprawie zasad stosowania dodatkowych należności przywozowych do owoców i warzyw przewiduje stosowanie nadzoru w odniesieniu do przywozu produktów określonych w jego załączniku. Nadzór ten jest stosowany zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 308d rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽³⁾ z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.
- (2) W celu zastosowania art. 5 ust. 4 Porozumienia w sprawie rolnictwa⁽⁴⁾, zawartego w trakcie wielostronnych

negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej i na podstawie ostatnich danych dotyczących lat 2001, 2002 i 2003, należy zmienić wartości progowe dodatkowych należności na jabłka.

- (3) W konsekwencji należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 1555/96.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1555/96 zastępuje się tekstem ujętym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 3.8.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1056/2004 (Dz.U. L 192 z 29.5.2004, str. 20).

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2286/2003 (Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji Nomenklatury Scalonej, opis oznaczenia towarów uznaje się za mający wartość indykatywną. Zakres zastosowania dodatkowych należności jest określony w ramach niniejszego załącznika zgodnie z zasięgiem kodów CN istniejących w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy przed kodem CN znajduje się »ex«, zakres zastosowania dodatkowych należności jest określony zasięgiem kodu CN oraz odpowiednim okresem stosowania.

Numer porządkowy	Kod CN	Oznaczenie towarów	Okres stosowania	Wartość progowa (w tonach)
78.0015	ex 0702 00 00	Pomidory	— od 1 października do 31 maja	206 245
78.0020			— od 1 czerwca do 30 września	10 586
78.0065	ex 0707 00 05	Ogórki	— od 1 maja do 31 października	11 924
78.0075			— od 1 listopada do 30 kwietnia	8 560
78.0085	ex 0709 10 00	Karczochy	— od 1 listopada do 30 czerwca	1 357
78.0100	0709 90 70	Cukinie	— od 1 stycznia do 31 grudnia	18 056
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Pomarańcze	— od 1 grudnia do 31 maja	404 503
78.0120	ex 0805 20 10	Klementynki	— od 1 listopada do końca lutego	164 111
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandarynki (wraz z tangerynami i satsumas); wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe	— od 1 listopada do końca lutego	89 273
78.0155	ex 0805 50 10	Cytryny	— od 1 czerwca do 31 grudnia	342 761
78.0160			— od 1 stycznia do 31 maja	12 938
78.0170	ex 0806 10 10	Winogrona deserowe	— od 21 lipca do 20 listopada	227 815
78.0175	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Jabłka	— od 1 stycznia do 31 sierpnia	730 623
78.0180			— od 1 września do 31 grudnia	32 246
78.0220			— od 1 stycznia do 30 kwietnia	257 158
78.0235	ex 0808 20 50	Gruszki	— od 1 lipca do 31 grudnia	27 497
78.0250	ex 0809 10 00	Morele	— od 1 czerwca do 31 lipca	4 123
78.0265	ex 0809 20 95	Czereśnie (z wyłączeniem wiśni)	— od 21 maja do 10 sierpnia	32 863
78.0270	ex 0809 30	Brzoskwinie, włącznie z nektarynkami	— od 11 czerwca do 30 września	6 808
78.0280	ex 0809 40 05	Śliwki	— od 11 czerwca do 30 września	51 276"

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1470/2004**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****ustalające, na rok gospodarczy 2004/2005, kwoty pomocy dla uprawy winogron przeznaczonych do produkcji niektórych odmian suszonych winogron oraz pomocy do przesadzania winnic dotkniętych filokserą**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

(5) Należy również określić pomoc przyznawaną plantatorom, którzy przesadzają swoje winnice w celu zwalczania filoksery na warunkach przewidzianych w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2201/96.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Przetworów Owocowych i Warzywnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

(1) Artykuł 7 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2201/96 ustanawia kryteria ustalania pomocy dla uprawy winogron przeznaczonych do produkcji suszonych winogron odmian sułtańskiej i Moscatel oraz rodzynek.

(2) Artykuł 7 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 2201/96 przewiduje możliwość rozróżniania kwoty pomocy w zależności od odmian winogron. Przewiduje on także, że powyższa kwota może być również zróżnicowana w zależności od innych czynników, które mogą wpłynąć na plon. W przypadku odmiany sułtańskiej należy zatem przewidzieć dodatkowe zróżnicowanie pomiędzy obszarami dotkniętymi filokserą oraz pozostałymi obszarami.

(3) Dla roku gospodarczego 2003/2004 weryfikacja obszarów przeznaczonych pod uprawę winogron, o których mowa w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 2201/96, nie wykazała przekroczenia maksymalnej gwarantowanej powierzchni ustalonej w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1621/1999 z dnia 22 lipca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do pomocy dla uprawy winogron przeznaczonych do produkcji niektórych odmian winogron suszonych⁽²⁾.

(4) Należy określić, dla roku gospodarczego 2004/2005, pomoc dla uprawy powyższych winogron.

1. Dla roku gospodarczego 2004/2005 pomoc dla uprawy przewidziana w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 jest ustalana na:

a) 2 806 EUR za hektar dla obszarów objętych uprawą winogron odmiany sułtańskiej, dotkniętych filokserą lub przesadzonych nie wcześniej niż pięć lat temu;

b) 3 847 EUR za hektar dla pozostałych obszarów objętych uprawą winogron odmiany sułtańskiej;

c) 3 391 EUR za hektar dla obszarów objętych uprawą rodzynek;

d) 969 EUR za hektar dla obszarów objętych uprawą winogron odmiany Moscatel.

2. Dla roku gospodarczego 2004/2005 pomoc do przesadzania przewidziana w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 jest ustalana na 3 917 EUR za hektar.

3. Zgodnie z drugim zdaniem art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 pomoc ustalona w ust. 1 niniejszego artykułu nie jest wypłacana w przypadku wypłaty pomocy ustalonej w ust. 2.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 386/2004 (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 25).

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 24.7.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1880/2001 (Dz.U. L 258 z 27.9.2001, str. 14).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1471/2004**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****dotyczące zmiany załącznika XI rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady Europy, odnoszącego się do importu produktów ze zwierzyny płowej z Kanady i Stanów Zjednoczonych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i eliminowania pewnych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Chroniczna wyniszczająca choroba została zgłoszona w przypadku hodowlanej i dzikiej zwierzyny płowej oraz łosi w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych. Jak dotychczas żadne miejscowe przypadki choroby nie zostały nigdzie potwierdzone.

(2) W opinii z 6–7 marca 2003 r. Naukowa Komisja Kontroli zaleciła wzmocnienie ochrony zwierząt i zdrowia publicznego we Wspólnocie, z uwagi na ryzyko stworzone przez chroniczną wyniszczającą chorobę zwierzyny płowej w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych.

(3) Ponieważ Kanada i Stany Zjednoczone nie pojawiają się na liście krajów trzecich, które uzyskały zezwolenie na eksport nieudomowionych zwierząt przeżuujących do Wspólnoty, ustanowionej w decyzji Rady 79/542/EWG określającej listę krajów trzecich lub części krajów trzecich i określającej zwierzęta i stan ich zdrowia ogólnego oraz warunki zaświadczeń weterynaryjnych, w celu importowania do Wspólnoty określonych zwierząt żywych i ich świeżego mięsa⁽²⁾, eksport żywej zwierzyny płowej z tych dwóch krajów do Wspólnoty został już poprzednio wykluczony.

(4) Dyrektywa Rady 92/65/EWG ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, regulujące handel we Wspólnocie i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i embrionów niebędących przedmiotem wymagań dotyczących zdrowia zwierząt, ustanowionych w określonych przepisach Wspólnoty, przedstawionych w załączniku A ust. 1 do dyrektywy 90/425/EWG⁽³⁾, który określa, że jedynie nasienia, komórki jajowe i embriony pewnych określonych z nazwy gatunków mogą być importowane do Wspólnoty. Gatunki zwierzyny płowej nie zostały włączone. Zatem import nasienia, embrionów i komórek jajowych zwierzyny płowej do Wspólnoty został już poprzednio wykluczony.

(5) Powinno się wprowadzić środki, aby zminimalizować potencjalne ryzyko dotyczące zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, stworzone przez import świeżego mięsa, produktów mięsnych i przetworów mięsnych z hodowlanej i dzikiej zwierzyny płowej.

(6) Zatem rozporządzenie (WE) nr 999/2001 powinno być odpowiednio zmienione.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 jest zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozporządzenie jest stosowane od dnia 1 stycznia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 876/2004 (Dz.U. L 162, 30.4.2004, str. 52).

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 14.6.1979, str. 15. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2004/554/WE (Dz.U. L 248 z 9.7.2004, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/68/WE (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 320).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W części D załącznika XI dodaje się następujący pkt 4:

- „4. a) W przypadku gdy mięso z dziczyzny hodowlanej określone dyrektywą Rady 91/495/EWG ⁽¹⁾, przetwory mięsne określone dyrektywą Rady 94/65/WE ⁽²⁾ i produkty mięsne określone dyrektywą Rady 77/99/EWG ⁽³⁾, uzyskiwane z hodowlanej zwierzyny płowej, są przywożone do Wspólnoty z Kanady lub Stanów Zjednoczonych, zaświadczenia zdrowia powinny mieć dołączoną deklarację, podpisaną przez kompetentne władze kraju pochodzenia produktu, sformułowaną jak następuje:
- »Niniejszy produkt zawiera lub jest uzyskiwany wyłącznie z mięsa, wyłączając podroby i rdzeń kręgowy, zwierzyny płowej, która została przebadana pod względem chronicznej wyniszczającej choroby, za pomocą histopatologii, immunohistochemii lub innej metody diagnostycznej uznawanej przez kompetentne władze, z wynikiem negatywnym i produkt nie został uzyskany ze zwierząt pochodzących ze stada, w którym chroniczna wyniszczająca choroba została potwierdzona lub istnieje oficjalne podejrzenie jej występowania.«
- b) W przypadku gdy mięso z dziczyzny określone dyrektywą Rady 92/45/EWG ⁽⁴⁾, przetwory mięsne określone dyrektywą Rady 94/65/WE i produkty mięsne określone dyrektywą Rady 77/99/EWG, uzyskiwane z dzikiej zwierzyny płowej, są przywożone do Wspólnoty z Kanady lub Stanów Zjednoczonych, zaświadczenia zdrowia powinny mieć dołączoną deklarację, podpisaną przez kompetentne władze kraju pochodzenia produktu, sformułowaną jak następuje:
- »Niniejszy produkt zawiera lub jest uzyskiwany wyłącznie z mięsa, wyłączając podroby i rdzeń kręgowy, zwierzyny płowej, która została przebadana pod kątem chronicznej wyniszczającej choroby za pomocą histopatologii, immunohistochemii lub innej metody diagnostycznej uznawanej przez kompetentne władze, z wynikiem negatywnym i produkt nie został uzyskany ze zwierząt pochodzących z obszaru, gdzie chroniczna wyniszczająca choroba została potwierdzona w ostatnich trzech latach lub istnieje oficjalne podejrzenie jej występowania.«”

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41.

⁽²⁾ Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1472/2004**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****dotyczące zmiany rozporządzenia (WE) nr 1874/2003 zatwierdzającego programy krajowej kontroli scrapie określonych Krajów Członkowskich i określającego dodatkowe gwarancje oraz uznającego odstępstwa dotyczące programów hodowlanych, mających na celu przeciwdziałanie TSE u owiec, zgodnie z decyzją 2003/100/WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i eliminowania pewnych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych⁽¹⁾, w szczególności jego załącznik VIII, sekcja 1 rozdział A lit. b) ppkt ii),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 uwzględnia stwierdzenie programów krajowej kontroli scrapie Krajów Członkowskich, jeśli stosują się one do określonych kryteriów, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 uwzględnia także definicje jakichkolwiek dodatkowych gwarancji, które mogą być wymagane w handlu i przywozie wewnątrz-wspólnotowym, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (2) Decyzja Komisji 2003/100/WE z dnia 13 lutego 2003 r. ustanawia minimalne wymagania w celu ustalenia programów hodowlanych, mających na celu zapobieganie pasażowalnej encefalopatii gąbczastej u owiec⁽²⁾, pod warunkiem że każdy Kraj Członkowski wprowadzi program hodowlany w celu selekcji, mającej na celu zapobieganie TSE w określonych stadach owiec. Decyzja 2003/100/WE uwzględnia również możliwość odstępstw od wymagań wobec Krajów Członkowskich, dotyczących ustanowienia programu hodowlanego na bazie ich programu krajowej kontroli scrapie, przedłożonego i zatwierdzonego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 999/2001, w którym uwzględnia się ciągłą, aktywną kontrolę wszystkich stad, gospodarstw tego Kraju Członkowskiego, w których stwierdzono śmierć zwierząt z grupy owiec i kóz.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1874/2003⁽³⁾ zatwierdziło programy krajowej kontroli scrapie Danii i Szwecji.

- (4) Dnia 28 marca 2004 r. Finlandia przedłożyła program krajowej kontroli scrapie, który uważa się za spełniający wymagane kryteria, ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001. Finlandia najprawdopodobniej posiada na swoim terytorium najniższy stopień rozpowszechnienia scrapie. Odpowiednio, finlandzki program kontroli krajowej scrapie powinien być przyjęty.
- (5) Na podstawie programu kontroli krajowej scrapie, Finlandii powinna zostać przyznana zgoda na odstępstwo od programu hodowlanego, uwzględnionego w decyzji 2003/100/WE. Ponadto dodatkowe gwarancje handlowe wymagane załącznikiem VII rozdział A i załącznikiem IX rozdział E do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 i wskazane w rozporządzeniu (WE) nr 1874/2003, jak również wszystkie inne warunki uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu, powinny zostać zastosowane wobec Finlandii.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 1874/2003 powinno być zatem odpowiednio zmienione.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1874/2003 jest zastąpiony tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 876/2004 (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 52).

⁽²⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, str. 12.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Kraje Członkowskie, których program krajowej kontroli scrapie został zatwierdzony

Dania

Finlandia

Szwecja.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1473/2004**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****ustalające pomoc do składowania nieprzetworzonych rodzynek i suszonych fig na rok gospodarczy 2003/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 przewiduje, że pomoc do składowania jest przyznawana agencjom składu za ilości sułtanek, rodzynek i suszonych fig, jakie zakupiły i za faktyczny okres przechowywania.
- (2) Artykuł 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2003 z dnia 29 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych⁽²⁾, ustanawia daty lat gospodarczych.
- (3) Należy ustalić pomoc do składowania nieprzetworzonych rodzynek i suszonych fig z roku gospodarczego 2003/2004 i w tym celu należy wziąć pod uwagę przepisy art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) 1622/1999 z dnia 23 lipca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe

zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do systemu przechowywania stosowanego do nieprzetworzonych rodzynek i suszonych fig⁽³⁾ oraz fakt, że pomoc do składowania jest obliczana na podstawie kosztów technicznych przechowywania i finansowanie ceny skupu wypłacanej za produkty.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Przetworów Owocowych i Warzywnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla produktów z roku gospodarczego 2003/2004 pomoc do składowania przewidziana w art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 wynosi:

- a) 0,1106 EUR za dzień i za tonę netto do 28 lutego 2005 r. i 0,0846 EUR za dzień i za tonę netto od 1 marca 2005 r. dla rodzynek,
- b) 0,0949 EUR za dzień i za tonę netto dla suszonych fig.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 386/2004 (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 25).

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 29.8.2003, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1132/2004 (Dz.U. L 219 z 19.6.2004, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 192 z 24.7.1999, str. 33.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1474/2004**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 wprowadzające w życie system certyfikacji
Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niemcy wyznaczyły dwie władze jako władze wspólnotowe i poinformowały o tym Komisję. Komisja uznała, iż dostarczono wystarczających dowodów na to, że władze te są w stanie wiarygodnie, terminowo, skutecznie i w odpowiedni sposób wypełniać zadania określone w rozdziałach II, III i V rozporządzenia Rady (WE) nr 2368/2002.

- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu określonego w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 2368/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 2368/2002 zostaje zmieniony zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Christopher PATTEN

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 28. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1459/2004 (Dz.U. L 269 z 17.8.2004, str. 26).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2368/2002 wprowadza się następujące zmiany:

Na końcu załącznika III do rozporządzenia Rady (WE) nr 2368/2002 dodaje się następujący tekst:

„3.

Hauptzollamt Koblenz

– Zollamt Idar-Oberstein –

Zertifizierungsstelle für Rohdiamanten

Hauptstraße 197

D-55743 Idar-Oberstein

Deutschland

tel. (49-6781) 56 27-0

faks: (49-6781) 56 27-19

e-mail: zaio@hzako.bfinv.de”

Do celów stosowania art. 5 ust. 3, art. 6, 9, 10, art. 14 ust. 3 oraz art. 15 i 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 2368/2002 właściwą władzą w Niemczech jest:

„Oberfinanzdirektion Koblenz

– Zoll- und Verbrauchsteuerabteilung –

Vorort Außenwirtschaftsrecht

Postfach 10 07 64

D-67407 Neustadt a. d. Weinstraße

Deutschland

tel.: (49-6321) 894-0

faks: (49-6321) 894-850

e-mail: diamond.cert@ofdko-nw.bfinv.de”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1475/2004**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 596/2004 w sprawie zmian w systemie pozwoleń na wywóz w sektorze jaj**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

1) Ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze jaj⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2 oraz art. 8 ust. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Warunki ekonomiczne eksportowych rynków produkcji jaj i produktów jajecznych są bardzo zróżnicowane i zmienne. Konieczne jest zatem sprecyzowanie warunków, w jakich przyznawane są refundacje wywozowe dla produktów tego sektora.
- (2) Aby lepiej osiągnąć cele dotyczące przystosowania sposobu przydzielania ilości produktów dopuszczonych na eksport z refundacją, a także te dotyczące najbardziej efektywnego użytkowania dostępnych zasobów – do czego odnosi się art. 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2771/75 – należy poszerzyć okoliczności przewidziane w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 596/2004⁽²⁾, w jakich Komisja może przedsięwziąć środki zmierzające do ograniczenia wydawania lub składania wniosków o refundacje wywozowe w przewidzianym okresie rozpatrywania złożonych wniosków.
- (3) Należy również przewidzieć, w zależności od miejsca przeznaczenia, okoliczności, w jakich środki te mogą zostać przedsięwzięte.
- (4) Zatem rozporządzenie (WE) nr 596/2004 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wydaną przez Komitet Zarządzający ds. Mięsa Drobiowego i Jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 3 rozporządzenia (WE) nr 596/2004 wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).
⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 31.3.2004, str. 33.

„4. W przypadku gdyby wydanie pozwoleń na wywóz prowadziło lub mogło prowadzić do przekroczenia wolnych kwot budżetowych, lub do wyczerpania w brany pod uwagę okresie maksymalnych ilości dopuszczonych na eksport z refundacją – uwzględniając limity określone w art. 8 ust. 12 rozporządzenia (EWG) nr 2771/75 – lub gdyby nie zezwoliło na zapewnienie ciągłości eksportu w dalszej części tego okresu, Komisja może:

- a) ustalić procentowo liczbę zezwoleń na żądane ilości;
- b) odrzucić wnioski, dla których dotychczas nie przyznano pozwoleń na wywóz;
- c) zawiesić składanie wniosków o pozwolenie na wywóz na maksymalny okres pięciu dni roboczych z zastrzeżeniem możliwości zawieszenia na dłuższy, postanowiony stosownie do procedury określonej w art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 2771/75, okres.

Wnioski o pozwolenie na wywóz złożone w okresie zawieszenia nie zostaną przyjęte.

Środki przewidziane w pierwszym akapicie mogą zostać przedsięwzięte lub dostosowane do kategorii produktu i miejsca przeznaczenia.”.

2) Dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a Środki przewidziane w ust. 4 mogą zostać przedsięwzięte także wtedy, gdy wnioski o pozwolenie na wywóz opiewają na ilości przekraczające lub mogące przekroczyć ilości normalnego zbytu do danego miejsca przeznaczenia oraz gdy wydanie żądanych pozwoleń niesie ze sobą ryzyko spekulacji, zniekształceń na polu konkurencji pomiędzy wykonawcami bądź zakłócenia wymiany gospodarczej, czy też rynku wspólnotowego”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1476/2004**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 97/2004 zawierające sprostowanie rozporządzeń (WE) nr 2281/2003 i (WE) nr 2299/2003 ustalających cenę nieodziarnionej bawełny na rynku światowym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu, w szczególności jego protokół nr 4 dotyczący bawełny⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1051/2001 z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie pomocy produkcyjnej dla bawełny⁽²⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przez pomyłkę rozporządzenie (WE) nr 97/2004⁽³⁾ stosuje się na wniosek zainteresowanych. Należy naprawić ten błąd.

- (2) Uwzględniając potrzebę pilnej naprawy błędu, jako datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia należy przewidzieć dzień jego publikacji.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (WE) nr 97/2004 zmienia się następująco: w art. 3 akapit drugi i trzeci usuwa się wpis w brzmieniu „Na wniosek zainteresowanego”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Stosuje się od 22 stycznia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Protokół ostatnio zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1050/2001 (Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 22.1.2004, str. 12.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1477/2004**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz cukru trzcinowego w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i porozumień preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6 ⁽²⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1159/2003 z dnia 30 czerwca 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu cukru trzcinowego w latach gospodarczych 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006 w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1464/95 i (WE) nr 779/96 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 przewiduje szczegółowe zasady dotyczące ustalenia zobowiązań dostawy, po zerowej stawce celnej, produktów oznaczonych kodem CN 1701, wyrażonych jako ekwiwalent cukru białego i pochodzących z krajów, które podpisały Protokół AKP i Umowę z Indiami.
- (2) Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 przewiduje szczegółowe zasady dotyczące ustalenia kontyngentów taryfowych, po zerowej stawce celnej, w odniesieniu do produktów oznaczonych kodem CN 1701 11 10, wyrażonych jako ekwiwalent cukru białego

i pochodzących z krajów, które podpisały Protokół AKP i Umowę z Indiami.

- (3) Artykuł 22 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 otwiera kontyngenty taryfowe, po stawce celnej 98 EUR za tonę, produktów oznaczonych kodem CN 1701 11 10, pochodzących z Brazylii, Kuby i innych państw trzecich.
- (4) W okresie od 9 do 13 sierpnia 2004 r., zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003, zostały przedłożone właściwym władzom wnioski o pozwolenie na przywóz dla ilości całkowitej przekraczającej ilość przewidzianą w zobowiązaniu dostawy dla danego kraju, ustaloną na mocy art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 odnośnie do cukru preferencyjnego z AKP-Indii.
- (5) W tych okolicznościach Komisja powinna ustalić współczynnik redukcyjny umożliwiający wydawanie pozwoleń proporcjonalnie do dostępnej ilości oraz zaznaczyć, jeżeli odpowiedni limit został wykorzystany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W przypadku wniosków złożonych w okresie od 9 do 13 sierpnia 2004 r., zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003, pozwolenia na przywóz wydaje się dla limitów ilościowych określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 sierpnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 162 z 1.7.2003, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1409/2004 (Dz.U. L 256 z 3.8.2004, str. 11).

ZAŁĄCZNIK

Cukier preferencyjny z AKP – INDII**Tytuł II rozporządzenia (WE) nr 1159/2003****Rok gospodarczy 2004/2005**

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie od 9–13.8.2004 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Barbados	100	Wykorzystany
Belize	100	
Kongo	100	
Fidżi	100	
Gujana	100	
Indie	0	
Wybrzeże Kości Słoniowej	100	
Jamajka	100	
Kenia	100	
Madagaskar	100	
Malawi	100	
wyspa Mauritius	100	
Saint Christopher i Nevis	100	
Suazi	94,3308	Wykorzystany
Tanzania	100	
Trynidad i Tobago	100	Wykorzystany
Zambia	100	
Zimbabwe	0	

Specjalny cukier preferencyjny**Tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1159/2003****Rok gospodarczy 2004/2005**

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie od 9–13.8.2004 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Indie	100	
AKP	100	

Cukier wymieniony w koncesji CXL**Tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 1159/2003****Rok gospodarczy 2004/2005**

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie od 9–13.8.2004 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Brazylia	0	Wykorzystany
Kuba	100	Wykorzystany
Inne państwa trzecie	0	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1478/2004**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 872/2004 dotyczące dalszych środków ograniczających w odniesieniu do Liberii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 872/2004 dotyczące dalszych środków ograniczających w odniesieniu do Liberii⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 lit a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 872/2004 wymienia osoby fizyczne i prawne, organy i inne jednostki objęte zamrożeniem funduszy i środków ekonomicznych zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) W dniach 23 czerwca i 13 lipca 2004 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ postanowił zmienić listę osób, grup i jednostek, względem których należy stosować zamrożenie funduszy i środków ekonomicz-

nych. Załącznik I powinien zatem zostać odpowiednio zmieniony.

- (3) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, musi ono wejść w życie z efektem natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 872/2004 zostaje zmieniony zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Christopher PATTEN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 32. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1149/2004 (Dz.U. L 222 z 23.6.2004, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 872/2004 zmienia się w następujący sposób:

1. Wpis „Gus Kouvenhoven (*alias* a) Kouenhoven, b) Kouenhaven). Data urodzenia: 15 września 1942 r. Inne informacje: właściciel hotelu *Africa*, prezes zarządu firmy *Oriental Timber Company*” zastępuje się następującym tekstem:

„Gus Kouwenhoven (*alias* a) Kouenhoven, b) Kouenhoven, c) Kouenhaven). Data urodzenia: 15 września 1942 r. Inne informacje: właściciel hotelu *Africa*, prezes zarządu firmy *Oriental Timber Company*.”.

2. Wpis „Leonid Minin (*alias* a) Blavstein, b) Blyuvshstein, c) Blyafshstein, d) Bluvshstein, e) Blyufshstein, f) Vladimir Abramovich Kerler, g) Vladimir Abramovich Popiloveski, h) Vladimir Abramovich Popela, i) Vladimir Abramovich Popelo, j) Wulf Breslan, k) Igor Osols). Data urodzenia: a) 14 grudnia 1947 r., b) 18 października 1946 r., c) nieznana). Narodowość: ukraińska. Niemieckie paszporty (nazwisko: Minin): a) 5280007248D, b) 18106739D. Izraelskie paszporty: a) 6019832 (6/11/94–5/11/99), b) 9001689 (23/1/97–22/1/02), c) 90109052 (26/11/97). Rosyjski paszport: KI0861177; boliwijski paszport: 65118; grecki paszport: brak danych. Właściciel firmy *Exotic Tropical Timber Enterprises*” zastępuje się następującym tekstem:

„Leonid Minin (*alias* a) Blavstein, b) Blyuvshstein, c) Blyafshstein, d) Bluvshstein, e) Blyufshstein, f) Vladimir Abramovich Kerler, g) Vladimir Abramovich Popiloveski, h) Vladimir Abramovich Popela, i) Vladimir Abramovich Popelo, j) Wulf Breslan, k) Igor Osols). Data urodzenia: a) 14 grudnia 1947 r., b) 18 października 1946 r., c) nieznana). Narodowość: izraelska. Sfałszowane niemieckie paszporty (nazwisko: Minin): a) 5280007248D, b) 18106739D. Izraelskie paszporty: a) 6019832 (6/11/94–5/11/99), b) 9001689 (23/1/97–22/1/02), c) 90109052 (26/11/97). Rosyjski paszport: KI0861177; boliwijski paszport: 65118; grecki paszport: brak danych. Właściciel firmy *Exotic Tropical Timber Enterprises*.”.

3. Wpis „Baba Jobe. Narodowość: gambijska. Inne informacje: dyrektor firmy *Gambia New Millenium Air Company*. Deputowany do Parlamentu Gambii” zastępuje się następującym tekstem:

„Baba Jobe. Narodowość: gambijska. Inne informacje: były dyrektor firmy *Gambia New Millenium Air Company*. Były deputowany do Parlamentu Gambii.”.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 sierpnia 2004 r.

przyjmująca zobowiązania zaproponowane w związku z postępowaniem antydumpingowym, które dotyczy przywozu tereftalatu polietylenowego pochodzącego między innymi z Australii

(2004/600/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („podstawowe rozporządzenie”), w szczególności jego art. 8 i 9,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) Dnia 19 lutego 2004 r., na mocy rozporządzenia (WE) nr 306/2004⁽²⁾, Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty tereftalatu polietylenowego (odtąd określanego jako „PET” lub „dany produkt”) pochodzącego z Australii, Chińskiej Republiki Ludowej i Pakistanu („tymczasowe rozporządzenie”).
- (2) W następstwie przyjęcia tymczasowych środków antydumpingowych Komisja kontynuowała badanie dumpingu, strat i interesów Wspólnoty. Końcowe wnioski i ustalenia z badania zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/2004⁽³⁾ nakładającym ostateczne cła antydumpingowe na przywóz PET z Australii, Chińskiej Republiki Ludowej i Pakistanu („ostateczne rozporządzenie”).
- (3) Badanie potwierdziło tymczasowe ustalenia dotyczące szkodliwego dumpingu związanego z przywozem danego produktu pochodzącego z Australii, Chińskiej Republiki Ludowej i Pakistanu.

B. ZOBOWIĄZANIE

- (4) W następstwie przyjęcia tymczasowych środków antydumpingowych, jeden z uczestniczących producentów-eksporterów z Australii (Leading Synthetics Pty Ltd) zaproponował przyjęcie zobowiązania stosowania się do ceny zgodnie z art. 8 ust. 1 podstawowego rozporządzenia. Zgodnie z tym zobowiązaniem odnośny producent zaproponował dokonywanie sprzedaży po cenach równych lub wyższych od cen eliminujących szkodliwe skutki dumpingu.
- (5) Ponadto spółka będzie przekazywać Komisji regularnie szczegółowe informacje dotyczące jej eksportu do Wspólnoty, tak aby powyższe zobowiązanie mogło być skutecznie monitorowane przez Komisję. Ponadto struktura sprzedaży firmy jest tego rodzaju, że Komisja uważa ryzyko naruszenia zobowiązania za ograniczone.
- (6) W świetle powyższego zobowiązanie jest możliwe do przyjęcia.
- (7) Aby nadal umożliwiać Komisji skuteczne monitorowanie wywiązywania się spółki z zobowiązania, w przypadku gdy wniosek o dopuszczenie do wolnego obrotu zgodnie ze zobowiązaniem jest zgłaszany odpowiednim władzom celnym, zwolnienie z cła uzależnia się od przedstawienia faktury handlowej zawierającej przynajmniej te informacje, które zostały określone w załączniku 2 do rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/2004. Taki poziom szczegółowości informacji jest także niezbędny, aby umożliwić władzom celnym stwierdzenie z wystarczającą dokładnością, że dana przesyłka odpowiada dokumentom handlowym. Jeżeli taka faktura nie zostanie przedstawiona, lub gdy nie odpowiada danemu produktowi przedstawionemu organowi celnemu, płacona jest zamiast tego odpowiednia stawka cła antydumpingowego.
- (8) W przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania może być nałożone cło antydumpingowe na podstawie art. 8 ust. 9 i 10 podstawowego rozporządzenia,

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 5.

⁽³⁾ Patrz strona 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zobowiązanie zaproponowane przez niżej wspomnianego producenta-eksportera w związku z obecną procedurą antydumpingową dotyczącą przywozu określonego tereftalatu polietylenowego pochodzącego z Australii, Chińskiej Republiki Ludowej i Pakistanu, zostaje niniejszym przyjęte.

Kraj	Producent	Dodatkowy kod TARIC
Australia	Leading Synthetics Pty Ltd	A503

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Pascal LAMY

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****dotycząca spisu potencjału produkcji wina sporządzonego przez Republikę Słowenii zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1493/1999***(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3121)***(Jedynie tekst w języku słoweńskim jest autentyczny)****(2004/601/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999 przewiduje jako warunek wstępny dostępu do zwiększenia praw do sadzenia oraz do wsparcia restrukturyzacji i rekonwersji, sporządzenie przez zainteresowane Państwo Członkowskie spisu potencjału produkcji wina. Sposób prezentacji spisu powinien być zgodny z art. 16 tego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1227/2000 z dnia 31 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, w odniesieniu do potencjału produkcyjnego⁽²⁾, przewiduje w art. 19 szczegóły dotyczące przedstawienia informacji zawartych w spisie.
- (3) W liście z dnia 20 maja 2004 r. Republika Słowenii przekazała Komisji informacje, o których mowa w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1227/2000. Analiza tych informacji pozwala na stwierdzenie, że Republika Słowenii sporządziła spis.

- (4) Niniejsza decyzja nie oznacza uznania przez Komisję poprawności danych zawartych w spisie ani zgodności ustawodawstwa, o którym mowa w spisie, z prawem wspólnotowym. Decyzja pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek ewentualnej decyzji Komisji w odniesieniu do tych punktów.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja stwierdza, że Republika Słowenii sporządziła spis potencjału produkcji wina zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 2

Adresatem niniejszej decyzji jest Republika Słowenii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1795/2003 (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 16.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1389/2004 (Dz.U. L 255 z 31.7.2004, str. 7).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****dotycząca spisu potencjału produkcji wina sporządzonego przez Republikę Słowacką zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1493/1999***(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3123)***(Jedynie tekst w języku słowackim jest autentyczny)****(2004/602/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999 przewiduje jako warunek wstępny dostępu do zwiększenia praw do sadzenia oraz do wsparcia restrukturyzacji i rekonwersji sporządzenie przez zainteresowane Państwo Członkowskie spisu potencjału produkcji wina. Sposób prezentacji spisu powinien być zgodny z art. 16 tego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1227/2000 z dnia 31 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, w odniesieniu do potencjału produkcyjnego⁽²⁾, przewiduje w art. 19 szczegóły dotyczące przedstawienia informacji zawartych w spisie.
- (3) W liście z dnia 4 czerwca 2004 r. Republika Słowacka przekazała Komisji informacje, o których mowa w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i w art. 19

rozporządzenia (WE) nr 1227/2000. Analiza tych informacji pozwala na stwierdzenie, że Republika Słowacka sporządziła spis.

- (4) Niniejsza decyzja nie oznacza uznania przez Komisję poprawności danych zawartych w spisie ani zgodności ustawodawstwa, o którym mowa w spisie, z prawem wspólnotowym. Decyzja pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek ewentualnej decyzji Komisji w odniesieniu do tych punktów.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja stwierdza, że Republika Słowacka sporządziła spis potencjału produkcji wina zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 2

Adresatem niniejszej decyzji jest Republika Słowacka.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1795/2003 (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 16.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1389/2004 (Dz.U. L 255 z 31.7.2004, str. 7).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 18 sierpnia 2004 r.****dotycząca spisu potencjału produkcji wina sporządzonego przez Republikę Malty zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1493/1999***(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3130)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)****(2004/603/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999 przewiduje jako warunek wstępny dostępu do zwiększenia praw do sadzenia oraz do wsparcia restrukturyzacji i rekonwersji sporządzenie przez zainteresowane Państwo Członkowskie spisu potencjału produkcji wina. Sposób prezentacji spisu powinien być zgodny z art. 16 tego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1227/2000 z dnia 31 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, w odniesieniu do potencjału produkcyjnego⁽²⁾, przewiduje w art. 19 szczegóły dotyczące przedstawienia informacji zawartych w spisie.
- (3) W liście z dnia 14 czerwca 2004 r. Republika Malty przekazała Komisji informacje, o których mowa w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1227/2000. Analiza tych infor-

macji pozwala na stwierdzenie, że Republika Malty sporządziła spis.

- (4) Niniejsza decyzja nie oznacza uznania przez Komisję poprawności danych zawartych w spisie ani zgodności ustawodawstwa, o którym mowa w spisie, z prawem wspólnotowym. Decyzja pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek ewentualnej decyzji Komisji w odniesieniu do tych punktów.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja stwierdza, że Republika Malty sporządziła spis potencjału produkcji wina zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 2

Adresatem niniejszej decyzji jest Republika Malty.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1795/2003 (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 16.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1389/2004 (Dz.U. L 255 z 31.7.2004, str. 7).

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1458/2004 z dnia 16 sierpnia 2004 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 269 z dnia 17 sierpnia 2004 r.)

Na str. 21, motyw drugi rozporządzenia (WE) nr 1458/2004 otrzymuje brzmienie:

„(2) Przewodniczący systemu certyfikacji Procesu Kimberley w swoim obwieszczeniu z dnia 15 czerwca 2004 r. umieścił uaktualniony wykaz uczestników systemu. Uaktualnienie wykazu dotyczy dodania jako uczestnika Norwegii, począwszy od 15 czerwca 2004 r. Załącznik II powinien zatem zostać odpowiednio zmieniony,”
